

Villányi Rózsa
Az egyetlen

Villányi Rózsa

Az egyetlen

Pinter László kollégámnak, a
Pécsi Városi Könyvtárban eltöltött
hosszú évek emlékére.

harcottal

Villányi Rózsa

Pécs, 1978 → 2023, Bogárd

PANNÓNIA
KÖNYVEK

Ki volt az apám? A regény hősnője, Linda, gyermek-kora óta erre a kérdésre várja a választ. Az anyjától hol pofonokat, hol azt az ígéretet kapja, hogy egyszer majd mindent el fog mondani.

Egy véletlennek köszönhetően úgy tűnik, azonnal megtudhatja az igazságot, de tévedett. A megtalált aszszony, akit gyermekkorában Macsnak nevezett, Lindát előbb huszadik századi időutazásra viszi, és csak akkor meséli el a teljes igazságot, amikor biztos benne, hogy a lány és közte nem a vér szerinti kötelék, hanem a szeretet számít.

Linda évtizedek múlva leül és megírja útkeresésének a történetét...

Villányi Rózsa (1954) a szombathelyi Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskolán szerzett magyar-könyvtár szakos diplomát, a Pécsi Városi Könyvtár Csipkefa gyermek-könyvtárában, majd annak jogutódjában, a Csorba Győző Könyvtárban dolgozott.

1999/2003-ban Budapesten a Péterfy Sándor Utcai Kórház krízis ambulanciáján megismerkedett a biblioterápia gyógyító ágával, majd elvégezte a Pázmány Péter Katolikus Egyetem bibliotréning-vezető tanfolyamát. A gyermekkönyvtári munka és a biblioterápia témakörökben publikációi jelentek meg, előadásokat tartott itthon és külföldön. Verseit a Somogy és a Sétátér folyóiratok, a Madártávlat irodalmi antológia közölte. *Könyve*, a 2009-ben megjelent Barátom, Cvek Edli meséje 2010-ben bekerült az Internationale Jugendbibliothek által kiadott The White Ravens válogatásba.

– Néked dicsőshely jár – Baktanyai utcajében. Valid be és intén,
meg is sértődött, ha nem **MOLISZEL** len.

A halmazokat Mész és Misi mellé tegyék. A sarkok, amelyek az áll,
hogy itt nyugozik Pálfi Magdolna és fia, Lengyel Mihály, véssek rá: és
apokáta, Lengyel László

– A „Ki ottan, ma az Isten?” fehérs mindenképpen ma ma a
nyelvnyv

Megjelenik 2022-ben a Pro Pannonia Kiadói Alapítvány kiadásában,
a Pannónia Könyvek Szerkesztősége gondozásában.

Felelős kiadó: Molnár G. Judit.

Felelős sorozatszerkesztő és e könyv szerkesztője: dr. Szirtes Gábor.

Nyomdai előkészítés, tördelés: Jakab Attila.

A borító Villányi Rózsa fotójának felhasználásával készült.

A nyomdai előállítás a Molnár Nyomda és Kiadó Kft.

(Pécs, Légszeszgyár u. 28.) munkája.

Felelős vezető: Molnár Csaba.

Terjedelem: 18,375 A/5 ív.

ISSN 0237 4277

ISBN 978 615 5553 87 5

A Pro Pannonia kiadó könyvei megvásárolhatók

a Pannonia Könyvek Szerkesztőségében: 7621 Pécs, Váradi Antal u. 11.

Megrendelés: 72/516-866, 213-379, info@propannonia.hu,

tájékoztatás: www.propannonia.hu

Hispan sűrű göndör haja nyílcadók...
 „Ó, jaj, barátság, és jaj, szerelem!
 Ó, jaj, az út lélektől lélekig!” meg

szupán a kosz ragasztotta rá a lemeztől bejött. Nem volt kocsival, de
 senki volt előmerít, hogy szagába...
 (Tóth Árpád: Lélektől lélekig) egy
 az előtte álló emberte néző, amikor bel mosolylik, bel vigyorok né-
 vezhető kifejezés űh az arcára. Készen járta az első osztályt. A magas-
 ságán nem látszott, hogy egy évvel régebbi voltunk, a tornasorban kisse
 káródielbe hajlott testtartással mindig a legutolsó helyen álldegált, ül-
 tait összekulcsolta a hátá mögött. Erősen elforgyolódott tornacipőjét
 korá tavasztól késő őszig boríta. Egyszer még télen is, zokni nélkül.

Hispan nem közönséges ki barátsága, igazi barátja azekben
 csak akkor lett, amikor...
Első könyv
 csak akkor lett, amikor... iskolánkba jártak át a
 felsősök között Pápai László is, aki szüretén cigány volt.

Az ezerelefencszázharvancs éveket írta:

Az első emlékem róla nem az iskolához kötődik, hanem egy téli nap-
 hoz, amikor elvette a szánkómat. Azon a hetvégén nagy hó esett, a
 hekkleára alkalmas szelíd dombot, mi kisebbek, azonnal elleptük. Ifi-
 dikó, a tanácselnök Anya hozzám csapódott, az ő szánkóját a bátyja
 zajajította ki. A nagyfiúk egy távolabbi, meredek lejtőn csúszkáltak.

Egyszer csak, Hispan váratlanul ott termett előttünk. – Addi ide a
 szánkódat! – Tudod mikor! – válaszolta helyette. Ifidikó, és kézzel is
 próbálna előltni a sít, de a harcias mozdulatától a fenekére huppant.

Hispan kivette Ifidikó kezéből a szánkó madzagját, lecsusztott a
 dombról, vigyorogva visszanezett, aztán elment. A szánkót ott hagyta
 a dombról alján.

Ifidikó is első volt, mint mi. Nem járt napközibe, azon kevesek közé
 tartozott, akik tanítás után azonnal hazamentek. A többség délutánig
 maradt, ahogyan én is. Másnap, amikor az ebédhez álltunk be a sorba,
 a napközis tanító néni kézen fogott, visszavitt az ajtóig, s azt mondta:
 – Látod, az az igazgatóhelyettesi iroda. Kopogtassa be az aitanál!

Szorongvs mentem a folyosóra. Kopogtatásom elíg hallatszott. Vár-
 tam egy kicsit, félve nyomtam le a kilincset. Belépve Hispani pillantot-
 tam meg, hátrakulcsolt kézzel, meggörnyedve. Nem emelte fel a fejét,
 a szőnyeg egy pontját nézte merreven.

– Na, végre! Halljam, mit csinál veletek ez a gyerek? – kiabált rám
 az irodától möggl pepita zakójában az igazgató helyettese.

„A szeretet problematikája az emberiség nagy szenvedéseéhez tartozik, és senkinek sem kell szégyenkeznie amiatt, hogy ő is megfizeti a maga részét.”
— írta Balázs vegyész.

Magdi alaposan végignézte, kiál áll szemben, és csak ezután (Jung) tört kezét:

— Dr. Lengyel Nándorné.

— Először hallottam így a nevet, meg is lepődtem, a siron Páfi Magdolna felírás olvasható.

— Balázs taviratát csak ma délután kaptam meg – mondtam magyarázkodva. — Remélem, nem baj, hogy ő is jött velem?

Magdi válasza nem méltott, csak a szemébe elfordította a kalcsot.

— Jobb, ha bejöttél, mert én is jövök, és, mondj, tudod az utat!

Balázs a előszobában azonnal felfedezte a világosbarna komédist.

— Szép darab.

Lopva Magdica pillantottam, szemében búzabeséget láttam. Nem kívánt helyvel.

— Kezdjük szel, hogy megmutatom a házat – mondta.

Jobbra a konyha és az ebből nyíló kamra mindennemű szoncs mérésről voltak. Balázs a valamikori fehér, az idők folyamán erősen kopottá vált vaskohászkefény búványától nem tudott szabadulni.

— Magdika, enél: nehogy megválljon! A csiszolt, metszett üvegek is megvannak! Hibetelen!

Legszívesebben megrangáltam volna Balázs zakóját, halgasson, nem múzeumba jöttünk! A konyhát más szemmel néztem, mint ő. A spichelt sok helyet foglalt el, az itt-ott rozsós mosogató, a mellette álló, viaszos vászonnal fedett asztalka, és az ablak elé tett kis ékezőasztal a három hókedlivel, nem nyertek el a tevésemet. Egy kisebb hűtő és két főzőlapot tűzhely is beszorult a konyhába, a hozzá tartozó gápaláccal együtt. Egyedül a mediterránizáció díszített hófehér függőnyt látsm gyönyörűnek a konyha ablakán. Kisány koromban Csatlós mama varrt nekem, ahogyan ő mondta, sárga sávos szőnyeget. Arra gondoltam, talán anyam nem dobta ki, ha majd lesz saját otthonom, szétbontva függönynek meg jó lehet.

— A ház többi szobájában is régi bútorok álltak, azokban Balázs sem látott fantáziát, csendben maradt. A nagyobbik utcai szobában Magdi megjegyezte, itt állt a kiságyam. Nem emlékeztem semmire. A hangolt

„Mindaddig, amíg a tudattalan tudatossá nem válik, szakkönyvek és a tudatalatti fogja irányítani az életed, és te sorsnak fogod hívni.”
(Jung)

A legelső polcon Benedek Elek, Kolozsvári Grandpierre Emil és a Granta testvérek műveiként sorakoztak. A családunka címet viselő, ütött, kopott, eredeti példány népszerűen tartalmazó könyv is ott állt a sorban. Őseink gyűjteményéből anyám néha felolvastott, megmagyarázta a számomra érthetetlen szavakat. Azt is elmondta, ezt a könyvet az édesapától kapta, vigyázzak rá.

— Az általános iskola földrajzi tantermeiben öveges szakkönyvekben tartották a földrajz óráit. A könyvet én is vittem haza olvasni valóként, később a falusi iskolában is felolvastam.

Második könyv

Egy albumszerű könyv fektetve feküdt a polcon, kisebb könyvekkel együtt. A nagyméretű könyv kezdetétől fogva izgatta a fantáziámat, egyszer, amikor anyám a gyógyszerterápiában dolgozott, sikeresen kirángoztam a helyéről. Magyar festészet a XIX. században, ez volt a címe.

Tíz éves voltam. A csúlap előtti oldalra kisé akornéhárom betűvel írták odaírta: „Maukának”. Nem ismertem semmiféle Maukát, az albumban levő festmények körülrék le a figyelmemet. A Lalaruhác nő avarásait. Kínallott egy nagyobb méretű festmény, akkor nem ismertem már tudom, Hővös Loránd portréja az 1870-es évekből. Tisztelt kép. arról a brándoztam, hogy a bácsi az apukára, anyukám emian őrzi a képet. Legyőzve félelmemet, hogy netán olyanm csináltam: amit nem lett volna szabad, alig vártam, hogy anyámmal kettesben lehessek.

— Anya, ki ez a bácsi?

— Ezt meg hol találtad?

— Vittem a könyvet.

— Ebben.

Anyám mereven nézte az albumot, hallgatásból megijedtem, féltem, szűz, netán polon lesz a vége, amiért hozzányúltam a könyvekhez.

Sóhajtott.

— Ő egy nagy magyar tudos, Linda. Az egyetem, ahol tanultam, később róla nevezték el.

Odament a polchoz, levett egy kisebb könyvet, amelyben az Hővös Loránd Tudományegyetemről írtak, képeket illesztettek.

* Fogány Ó. Csábor: Magyar festészet a XIX. században. Képzőművészeti Alap Kiadóvállalata. Bp. 1955.

Írta: Villányi Rózsa

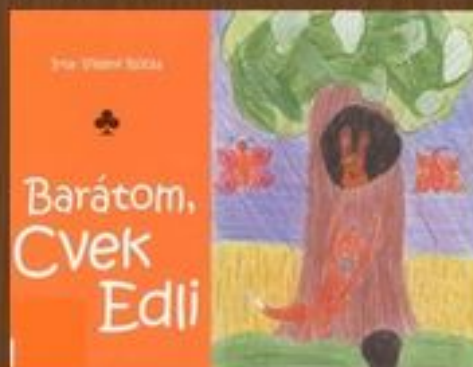

Barátom,
Cvek
Edli

Barátom, Cvek Edli 0 csillagozás

Könyvtár

Rákeresek

Elárulok egy titkot. A halhatatlanság titkát. Ha szülőként, nagyszülőként mesélünk gyermekeinknek, akkor ők arra egy életen át emlékezni fognak, és az emlékünket a mesékkel együtt generációknak adják tovább. Kérem, higgyenek nekem, anyukaként és gyerekkönyvtárosként tudom, hogy így van.

A meghitt percekhez szeretettel nyújtom át Cvek Edli és Dozó történetét.

Villányi Rózsa

A róka és a nyúl öröktől fogva ellenségek, de egy napon olyan dolgok történnek, amikor mindkettőjüknek az élete a tét. Egymásra lesznek utalva, egy rókaszínű, pimasz nyúl és egy magányos róka. Ebben a humort sem nélkülöző mesében egy barátság születését követhetjük nyomon, s biztos állíthatjuk, a kedves gyermekrajzokkal illusztrált könyv, hatéves kortól jó szórakoztatást nyújt az olvasóknak.